

наукових досліджень; зміцнення зв'язків з усіма гілками влади; розвиток міжнародного наукового співробітництва; розширення співпраці з органами державної влади та місцевого самоврядування; розвиток просвітницької та видавничої діяльності; інтеграція науки та освіти; розширення джерел фінансування наукової діяльності; підвищення престижу наукової праці.

Література

1. Беззуб І. Сучасний стан і перспективи української євроінтеграції [Електронний ресурс] / І. Беззуб // Центр досліджень соціальних комунікацій НБУВ. – Електронні дані. – Київ, 2015. – Режим доступу: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1209:suchasnij-stan-i-perspektivi-ukrajinskoji-evrointegratsiji&catid=8&Itemid=350

2. Національна академія правових наук України [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Електронні дані. – Харків, 2016. – Режим доступу: <http://www.aprnu.kharkiv.org/doc/strategiya.pdf> – Стратегія розвитку наукових досліджень національної академії правових наук України на 2016-2020 роки.

3. Теофіпольська районна державна адміністрація [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Електронні дані. – Теофіполь, 2017. – Режим доступу: <http://rdatf.gov.ua/news/id/2424> – Європейська інтеграція для України.

УДК 351/354 (043.2)

Пильгун Н. В., к.ю.н., доцент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

УКРАЇНА У НАБЛИЖЕННІ ДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СФЕРІ НАУКИ

Євроінтеграційна політика України є складним і комплексним процесом. Перед нашою державою, на шляху її входження до Європейського Союзу, виникає велика кількість нормативно-правових питань у різних сферах діяльності, які потребують нагального вирішення.

Характерною рисою сучасного світового розвитку країн є активізація інтеграційних процесів у світі та Європі. При цьому, навіть, ті країни, які не входять до складу інтеграційних об'єднань, неминуче відчувають на собі їх відчутний вплив. Євроінтеграційні процеси у світі, зачіпають і наукову сферу, в якій мають відбуватися певні зміни якісного характеру, що впливатиме на якісний стан правовстановлюючих документів, які наділені ознаками міжнародно-правових договорів, характерних за змістом і метою для міжнародних організацій. На сьогоднішній день науковці не виділяють єдиної концепції розвитку європейської інтеграції. Між вченими тривають дискусії щодо визначення моменту її початку, етапів та мети створення. Незважаючи на це, в теорії міжнародного права

виділяють певні дві передумови виникнення інтеграційних процесів держав в сфері науки – це ідейна та матеріальна передумова.

Стратегія України у наближенні до загальноєвропейських структур у сфері науки, спрямовує свою діяльність двома напрямками – безпосередньо та через членство в центральноевропейських інституціях. За таких умов особливого значення набуває завдання налагодження відносин у сфері спільних наукових досліджень та участі у наукових конференціях та семінарах. Першочерговими завданнями в цьому контексті є: 1) запровадити концептуальні засади реформування ключових елементів системи науки; 2) залучити міжнародні та національні інституції до інформування нових розробок в системі науково-дослідних робіт; 3) сформувати нові організаційні структури, які б здійснювали співпрацю у сфері наукових розробок [1, с. 37]. У євро інтеграційному процесі кожної країни настає момент, коли із зовнішньо політичного питання він перетворюється на ряд конкретних і досить складних завдань політики внутрішньої [2, с. 32].

Саме поняття науки ґрунтується на її змісті та функціях у суспільстві. Наука є складовою частиною духовної культури людства. Як система знань вона охоплює не тільки фактичні дані про предмети оточуючого світу, людської думки та дії, а й певні форми та способи усвідомлення їх. Наука виступає як: специфічна форма суспільної свідомості, основою якої є система знань; як процес пізнання закономірностей об'єктивного світу; як певний вид суспільного розподілу праці; процес виробництва знань і їх використання. Таким чином, науку потрібно сприймати як сферу дослідницької діяльності, спрямовану на отримання нових знань про природу, суспільство і людину.

Наука виконує певні функції, до яких належать: пізнання об'єктивного світу від живого споглядання до абстрактного мислення і до практики; участь у накопиченні фактів та розкритті закономірностей навколишнього світу; задоволення потреб людини у пізнанні законів природи і суспільства; розвиток культури, гуманізація виховання і формування нової людини; удосконалення виробництва і суспільних відносин.

Суттєвою особливістю розвитку науки на шляху євроінтеграційних процесів є наступність досвіду і знань, єдність традицій і новаторства. Однією з форм її втілення є наукові школи, функціонування яких передбачає боротьбу думок, творчі дискусії та конструктивну критику. Науковою школою слід вважати творчу співдружність вчених, які працюють в одній країні або в одному місті в певній галузі науки, об'єднаних спільністю підходів до вирішення проблеми, стилю роботи, спільністю наукового мислення, ідей і методів їх реалізації. До останніх можна віднести: наявність відповідального за науку (керівника), наявність високої наукової кваліфікації дослідників, високий науковий авторитет у певній галузі науки, оригінальність методики досліджень, спільність

наукових поглядів тощо. Основними доробками наукової школи вважаються: найважливіші фундаментальні і прикладні дослідження у визначених наукових напрямках; підготовка наукових кадрів за науковими напрямами школи; наукові видання (монографії, наукові статті, підручники, навчальні посібники та методичні розробки); громадське визнання досягнень представників школи; участь у наукових форумах міжнародного рівня; залучення до наукової діяльності за напрямами школи студентів, аспірантів, докторантів.

Входження вищої освіти української держави до європейського наукового простору привернуло особливу увагу до організації наукової діяльності в університетах, які є академічними осередками наукових досліджень. Закон України «Про вищу освіту» наголошує на обов'язковості здійснення наукової діяльності в університетах. У статті 25 цього Закону подане визначення університету, у якому зазначено, що університет зобов'язаний здійснювати наукову діяльність, поєднуючи її із освітньою. Стаття 22 цього ж Закону проголошує, що одним із головних завдань вищого навчального закладу є здійснення наукової діяльності, а у статті 61 зазначено, що «наукова діяльність у вищих навчальних закладах є невід'ємною складовою освітньої діяльності і здійснюється з метою інтеграції наукової, навчальної і виробничої діяльності в системі вищої освіти».

Виходячи із вище наведеного, можна стверджувати про те, що Європейська інтеграція в Україні у сфері науки розуміється, як проведення внутрішніх реформ з метою наближення до європейських стандартів. А наукове дослідження, потрібно розглядати, як цілеспрямоване вивчення явищ, процесів, аналіз впливу на них різних факторів, а також вивчення взаємодії між явищами з метою отримання переконливо доведених і корисних для науки і практики рішень.

Література

1. Назаренко М. О. Комплексний механізм реалізації євро інтеграційної політики України : дис... кандидата наук з державного управління: 25.00.02 / Назаренко Марина Олександрівна. – Одеса, 2014. – 192 с.

2. Юрчик І. Б., Урбанович В. А. Проблеми інтеграції України у світове співтовариство / І. Б. Юрчик // Науковий огляд. – 2016. - № 24. – С. 29 -34.